

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2507/2023-25

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Srđanu Sessi, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnica Marija Vraneš, Su-224/2023, protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO „SELJAK“ JAKŠIĆ, Jakšić, Hrvatskih branitelja 27, OIB: 98889135053, kojeg zastupa punomoćnik Mario Kovačević, odvjetnik u Zagrebu, uz sudjelovanje umješaka na strani tuženika EUROHERC osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 27. kolovoza 2026., s danom objave 2. listopada 2026.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

I."Nalaže se tuženiku Lovačko društvo „SELJAK“ JAKŠIĆ, 34308 Jakšić, Hrvatskih branitelja 27, OIB: 98889135053, da isplati tužitelju CROATIA osiguranje d.d., OIB:26187994862, 10000 Zagreb, Vatroslava Jagića 33 iznos od 1.009,09 EUR/ 7.603,03 HRK zajedno s zateznim kamatama koje na iznos od 530,89 EUR / 4,000 kuna teku od 18.01.2022. do isplate, a na iznos od 478,20 EUR / 3.603,03 kuna od 05.03.2022.g. do isplate, i to do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od petnaest dana.

II.Nalaže se tuženiku Lovačko društvo „SELJAK“ JAKŠIĆ, 34308 Jakšić, Hrvatskih branitelja 27, OIB: 98889135053, da naknadi tužitelju CROATIA osiguranje d.d., OIB:26187994862, 10000 Zagreb, Vatroslava Jagića 33 parnični trošak zajedno s zateznim kamatama koje teku od dana donošenja

prvostupanjske presude do isplate po stopi koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od petnaest dana."

- II. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 975,00 EUR-a, u roku od 15 dana.
- III. Nalaže se tužitelju da naknadi umješacu na strani tuženika troškove parničnog postupka u iznosu od 375,00 EUR-a sa zateznim kamatama koje teku od 2. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 28. kolovoza 2026. ističe da je 29.01.2022. oko 17,45 sati vozač Ivan Vučica upravljao je osobnim automobilom reg. oznake i broja PŽ 8878-SL, krećući se kolnikom državne ceste broj 51 iz smjera Tominovca u smjeru Šumanovaca. Dolaskom u mjesto Kutjevo, na 12. km i 470 m kolnika dionice DC-51, sa južne strane putnog kanala na kolnik je istrčala divljač (srna) kojom prilikom je na sjevernoj prometnoj traci došlo do udara prednjeg lijevog dijela osobnog automobila u tijelo divljači, koja je od siline udarca odbačena na južnu putnu bankinu gdje je i ostala do dolaska policije. Prema Središnjoj lovnoj evidenciji mjesto štetnog događaja nalazi se na području županijskog lovišta XI/111 Jakšić kojim gospodari tuženik kao lovoovlaštenik. Vozač vozila PŽ-8878-SL je u trenutku štetnog događaja imao sklopljenu policu osiguranja automobilske odgovornosti s ugovorenim osiguranjem djelomičnog kaska za slučaj sudara od divljači te je tužitelj isplatio štetu u iznosu od 1.009,09 EUR-a. Tužitelj smatra da za predmetnu štetu odgovara tuženik kao lovoovlaštenik po načelu objektivne odgovornosti jer divljač na cesti predstavlja opasnu stvar. Stoga tužitelj predlaže sudu da donese presudu kojom će naložiti tuženiku da isplati tužitelju iznos od 1.009,09 EUR-a sa zateznim kamatama i troškovima predmetnog postupka.
2. U odgovoru na tužbu od 19. listopada 2023. tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti kako po osnovi tako i po visini tužbenog zahtjeva. Tuženik navodi da je Ministarstvo poljoprivrede imalo zaključenu policu osiguranja od odgovornosti s društvom Euroherc osiguranje d.d. te tuženik predlaže da se isto društvo obavijesti o otpočetoj parnici. Tuženik u bitnom osporava samu dinamiku štetnog događaja. Tuženik ističe da je člankom 50. stavkom 1. Zakona o cestama („Narodne novine“ NN 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19, 144/21, 114/22, 114/22, 04/23) propisano da se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara po osnovi krivnje, dok u st. 2. je propisano sljedeće: „Pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu iz stavka 1. ovoga članka nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na

zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima". Nadalje tuženik smatra da ne odgovara za predemtnu štetu jer tuženika kao lovoovlaštenik nije vlasnik divljači koje se nalaze na lovištu kojim gospodari. Tuženik ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije te predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Naslovni sud je obavijestio društvo Euroherc osiguranje d.d. te je istom dozvoljeno miješanje u ovoj parnici na strani tuženika. Umiješač na strani tuženika je na ročištu od 22. travnja 2024. se protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te je ukazao sudu da tužitelj nije dokazao da je šteta na vozilu nastala zbog provođenja lova od strane lovoovlaštenika. Umješač na strani tuženika također ističe da se štetni događaj dogodio na nelovnoj površini gdje nije dopušteno provođenje lova.
4. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u isprave u spisu i to: kartu lovišta (list 10 spisa), izvid štete (list 11-18 spisa), policu osiguranja (list 24-25 spisa), bankovni izvod (list 26-27 spisa), fotografije oštećenja vozila (list 28-42 spisa), regresni zahtjev tužitelja (list 43 spisa), opomena pred tužbu (list 44 spisa), trošak popravka vozila (list 45-46 spisa), izjava osiguranika tužitelja (list 47 spisa), oznaka štete tužitelja (list 48 spisa), prijava štete (list 49-54 spisa), policijski zapisnik od 29. siječnja 2022. (list 55 spisa), potvrda policijske uprave Požeško-slavonske od 4. veljače 2022. (list 59-60 spisa), uvjeti osiguranja automobilskog kaska tužitelja (list 67-74 spisa) te je izvršio uvid u policijski spis (list 99-102 spisa). Sud je također saslušao osiguranika tužitelja Ivana Vučica (list 105-106 spisa) te je proveo prometno vještačenje na okolnost dinamike štetnog događaja i visine štete na vozilu te je sudski vještak Berislav Šimunović 2. travnja 2026. dostavio sudu svoj nalaz i mišljenje (list 115-125 spisa) te izvršio uvid u sudsku praksu koju su stranke uložile u spis.
5. Sud je odbio ostale dokazne prijedloge obzirom da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno.
6. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakon o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.) ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.
7. Predmet spora jest zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 1.009,09 EUR-a sa zateznim kamatama i troškovima predmetne parnice.
8. Osiguranik tužitelja Ivan Vučica je na ročištu od 22. travnja 2024. iskazao da se predmetni štetni događaj dogodio između 18-19 sati te da se zajedno sa svojom suprugom Ankom uputio na misu zadušnicu za svog šogora u Požegi. Svjedok je nadalje istaknuo da se štetni događaj odvio između mjesta Tominovac i Šumanovac te da se prilikom predmetnog štetnog događaja kretao brzinom od 50 km/h te da mu je iznenada s lijeve strane istrčala srna te ju je svjedok udario svojim vozilom i odbacio na šljunak pored ceste. Svjedok je nadalje istaknuo da je potom zvana policija te je izvršen uviđaj te da se na mjestu štetnog događaja zatekao predstavnik tuženika koji je preuzeo srnu. Svjedok je zaključno istaknuo da je

predmetnu štetu prijavio tužitelju te da mu je isplaćena šteta u iznosu od 1.009,09 EUR-a.

9. Sud je odredio prometno vještačenje na okolnost dinamike prometne nesreće kao i na okolnost visine štete na vozilu osiguranika tužitelja. Sudski vještak Berislav Šimunović je u svom nalazu i mišljenju od 2. travnja 2026. (list 115-116 spisa) utvrdio da je predmetni štetni događaj odvio na način da je vozilo osiguranika tužitelja prednjim lijevim djelom naletjelo na desni bočni dio srne koja je pretrčavala kolnik, dolazeći vozilu s lijeve strane. Mjesto naleta se nalazilo oko 1 metra od središnje linije kolnika. Vještak procjenjuje da se osiguranik tužitelja kretao brzinom od oko 50-60 km/h. Budući u trenutku štetnog događaja je bila noć a kolnik neosvijetljen po stavu vještaka osiguranik tužitelja je mogao najranije uočiti srnu kada mu je ona došla u domet svjetala vozila. Vještak je nadalje istaknuo da osiguranik tužitelja bez obzira pod kojim svjetlima je vozio (duga ili kratka) nije mogao izbjeći sudar sa srnom jer je ista u njegovom vidnom polju provela manje od 0,53 ili 0,35 sekundi od vremena reakcije prosječnog vozača radnjom kočenja (0,6 sekundi). Vještak štetu na vozilu procjenjuje u iznosu od 1.009,10 EUR-a. Parnične stranke nisu imale primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka te iste nisu tražile da vještak usmeno obrazloži svoj nalaz.
10. Slijedom navedenog temeljem iskaza osiguranika tužitelja i na temelju nalaza i mišljenja vještaka Berislava Šimunovića ovaj sud je utvrdio da se štetni događaj na način da se vozilo osiguranika tužitelja 29. siječnja 2021. kretalo na putu prema Požegi te da je između mjesta Tominovac i Šumanovac pred vozilo osiguranika tužitelja istrčala srna, a čiji nalet osiguranik tužitelja nije mogao izbjeći, te je vozilo osiguranika tužitelja prednjim lijevim djelom naletjelo na desni bočni dio srne.
11. Parnične stranke nisu tijekom postupka u bitnom osporile gore opisanu dinamiku štetnog događaja.
12. Međutim između stranaka je prvenstveno sporna odgovornost osiguranika tuženika za predmetni štetni događaj te pasivna legitimacija tuženika.
13. Odgovornost tuženika za štetu koja je nastala naletom divljači na vozilo na javnoj cesti je objektivna, što znači da lovačka društva ili udruge za tu štetu odgovaraju po načelu uzročnosti jer je divljač u takvim okolnostima opasna stvar, o kojem je pitanju praksa ovog suda jedinstvena (tako i Rev-352/2022 od 5. travnja 2022., Rev-166/2024 od 24. rujna 2024.).
14. Po prevladavajućoj sudskoj praksi u parničnim postupcima radi naknade štete odnosno radi regresne isplate kasko štete koja je nastala uslijed naleta motornog vozila na divljač na cesti, glede pitanja odgovornosti za štetu divljač se smatra opasnom stvari.
15. Ovaj sud je stava da je takvo stajalište sudske prakse pogrešno iz razloga kako slijedi.
16. Opasna stvar je svaka pokretna ili nepokretna stvar koja čini povećanu opasnost prouzročenja štete za okoliš u kojem se nalazi, bilo svojim postojanjem, uporabom, osobitim položajem, osobinama ili nedostacima, pri čemu te opasnosti postoje

unatoč poduzetim posebnim mjerama sigurnosti jer stvar nije u potpunoj kontroli njezina imatelja. Pojam opasne stvari nije izričito definiran u Zakonu o obveznim odnosima, već ga sudska praksa konkretizira u svakom slučaju.

17. U teoriji i praksi prihvaćena je definicija „opasne stvari“ u smislu odredbi čl. 1045. st. 3. i čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. - dalje: ZOO) koju po prirodi stvari čovjek može barem djelomično nadgledati (kontrolirati) i koja po uporabi za koju je predviđena, svojstvu ili po samom postojanju znači određenu opasnost za okolinu tako da mora biti nadgledana i uporabljiva s osobitom pozornošću.
18. Pri tome je važno i napomenuti da se konceptom objektivne odgovornosti za štetu želi i imaoca opasne stvari upozoriti da zbog svojstva stvari koje predstavljaju po svojoj prirodi izvor opasnosti mora brižnije postupati ili s njome upravljati, ali uvijek postoji određena doza mogućnosti kontrole.
19. U tom smislu ovaj sud smatra da odgovor na pitanje je li nešto opasno ocjenjuje u odnosu na postojanje opasnosti stvari ili bića u odnosu za okolinu. Divljač se sama po sebi po ocjeni ovog suda ne može smatrati opasnošću za okolinu.
20. Jednako je i s divljači na cesti.
21. Automobili na cesti su opasne stvari za okolinu (ljude), pa i za divljač, a ne i obrnuto. U protivnom, jednako bi mogli reći da je i čovjek na cesti opasna stvar, jer se neželjeni udarac automobilom u čovjeka na cesti ne razlikuje mnogo od udarca u divljač.
22. Ovdje treba dodati da je sukladno odredbi čl. 1063. ZOO-a šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, a iz odredbe čl. 1064. istog zakona slijedi da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.
23. Da bi postojala odštetna odgovornost od opasne stvari nužno je da postoji njen vlasnik ili njen imalac, a to znači da postoji i osoba koja ima kontrolu (vlast) nad tom stvari i koja, iako od te stvari postoji povećana opasnost, upravlja i nadzire tu stvar tako da ona ne bude uzrok štete.
24. Dakle, da bi postojala odštetna odgovornost vlasnika ili imaoca mora se raditi o takvoj stvari s kojom je moguće upravljati, koju je moguće nadzirati i koju je moguće ograničiti.
25. Jasno je da divljač nije takva stvar, jer se nju ako je slobodna u prirodi ne može nadzirati, njeno kretanje se ne može predvidjeti, njeno ponašanje ne može biti ni na koji način ograničeno ili njime upravljano.
26. Zato je ovaj sud stava da se usprkos prevladavajućoj, ali istovremeno i mehaničkoj primjeni odredbi ZOO-a divljač ne može smatrati opasnom stvari iz koje činjenice bi se izvlačila odštetna odgovornost lovačkog društva.

27. Osim toga vlasnik divljači u Republici Hrvatskoj nije pojedinac, već je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu (članak 3. Zakona o lovstvu). Divljač u lovištu smatra se vlasništvom Republike Hrvatske, a pravo lova na lovištu stječe lovoovlaštenik, koji ima ovlast gospodarenja divljači, uključujući uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova (članak 21. i članak 2. točke 4. Zakona o lovstvu). Lovoovlaštenik stječe pravo lova na temelju zakona i ugovora, ali samim time ne postaje vlasnik divljači, jer divljač je slobodno živa i neprekidno se kreće, te nema stalnog gospodara (presuda Ustavnog suda RH od 18. lipnja 2019. broj U-I/4249/2018). Ako bi se moglo govoriti o odgovornosti za štetu od divljači tada za štetu bila odgovorna Republika Hrvatske a ne osiguranik tuženika odnosno lovački savez.
28. Stoga je ovaj sud stava da je prigovor promašene pasivne legitimacije osnovan te je odlučio kao u izreci presude.
29. Odluka suda o zahtjevu tuženika za naknadu parničnog troška temelji se na odredbama, članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 118/18, dalje u tekstu: ZSP-a) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj "Narodne novine" br. 138/23.), dalje u tekstu: Tarifa).
30. Budući da je tuženik u cijelosti uspio u sporu pripada mu zahtijevani trošak sastava odgovora na tužbe u iznosu od 150,00 EUR-a (Tbr 7/1 u vezi s Tbr 54. Tarife), trošak sastava podneska od 29. travnja 2026. u iznosu od 150,00 EUR-a (Tbr 8/1 u vezi s Tbr 54. Tarife), te trošak pristupa na ročište od 4. ožujka 2024., 22. travnja 2024. i na ročište od 27. kolovoza 2026. u iznosu od 150,00 EUR-a (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 54. Tarife) što uvećano za pripadajući PDV od 25% (Tbr 48. Tarife) sveukupno iznosi 937,50 EUR-a.
31. Umješaču na strani tuženika sukladno članku 154. i 155. pripada trošak pristupa na ročište od (22. travnja 2024. i na ročište od 27. kolovoza 2026. u iznosu od 150,00 EUR-a za svaki (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 54. Tarife) što uvećano za pripadajući PDV od 25% (Tbr 48. Tarife) sveukupno iznosi 375,00 EUR-a.
32. Odluka o zateznim kamatama na ime troškova umješača je donesena na temelju članka 29. ZOO-a.

U Zagrebu 2. listopada 2026.

Sudac:
Srđan Sessa

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na

kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe
- tuženiku po punomoćniku

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
SRĐAN SESSA	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
02-10-2026	2.5.4.97=#130D4852337333838313838373732
09:32:51	L=ZAGREB
	S=SESSA
	G=SRĐAN
	CN=SRĐAN SESSA

Broj zapisa: **9-3088e-0a1a5**

Kontrolni broj: **02f42-4d4b8-d93cb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.